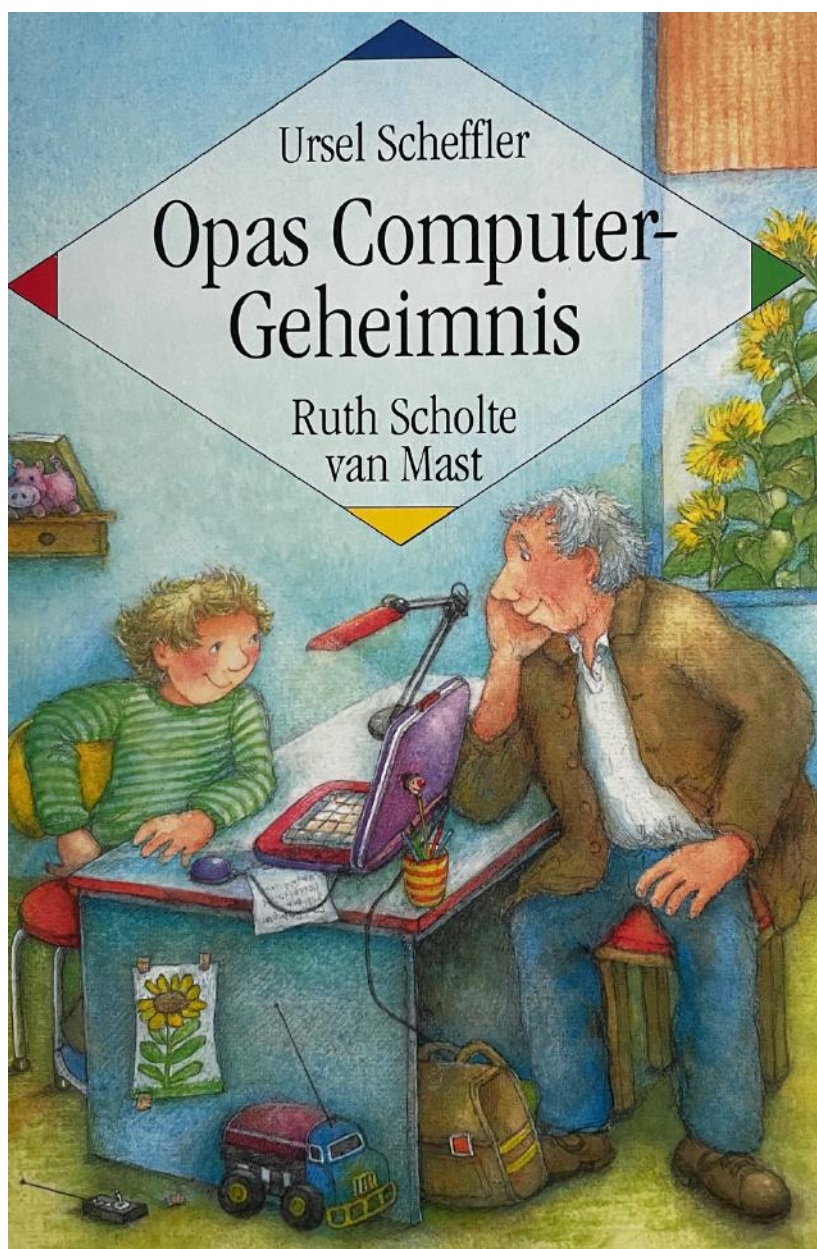

ДИВОВИЖНИЙ комп'ютер дідуся

Історія Урсея Шеффлера
з фотографіями Рут Шольте ван Щогла
переклад Маріанни Скорих

Дивовижний комп'ютер дідуся

1

"Привіт, Улі! Пошта для вас!",- дзвонить листоноша, коли Улі приходить додому зі школи.

"Пошта від дідуся!"- каже Улі. Він в захваті і розкриває конверт.

2

"Мамо, послухай, що пише дідусь!"

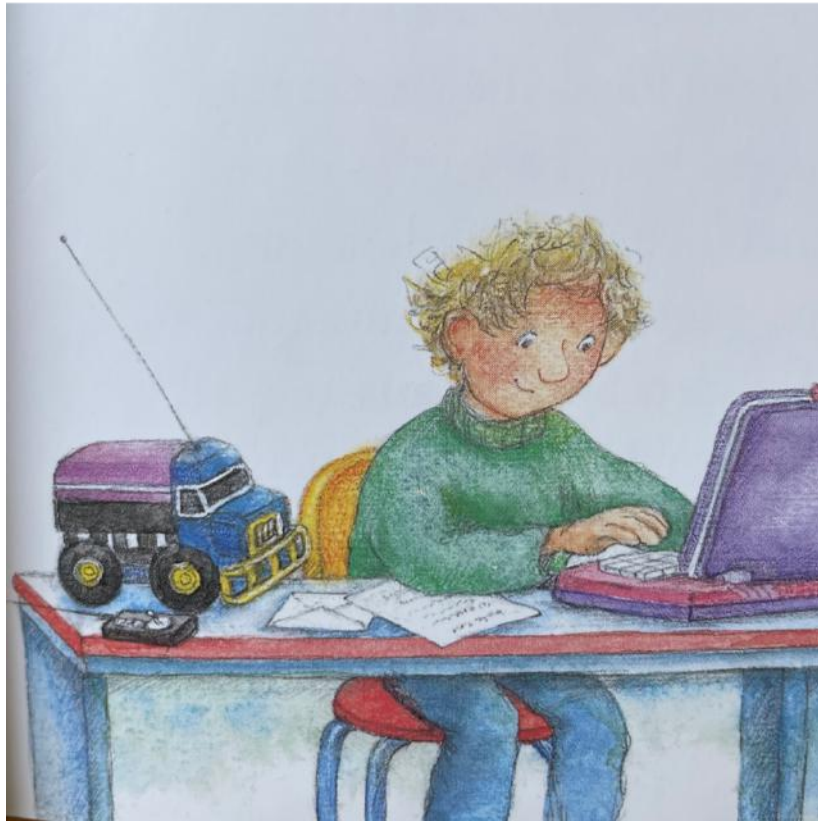
- схвильовано вигукує Улі і біжить на кухню,
де мама якраз пересипає гарячі спагетті в миску.
Улі читає лист вголос.

Дідусь пише, що Улі повинен відвідати його на осінніх
канікулах!

3

"Осінні канікули? Це вже наступного тижня!" - каже мама.
"Тим краще, - каже Улі, беручи ще ложку томатного соусу.
"Втім, тобі доведеться їхати одному тому
що мені потрібно піти з татом на комп'ютерну виставку", -
розмірковує мама. "Немає проблем!" - каже Улі. "Зрештою,
скоро мені виповниться вісім."

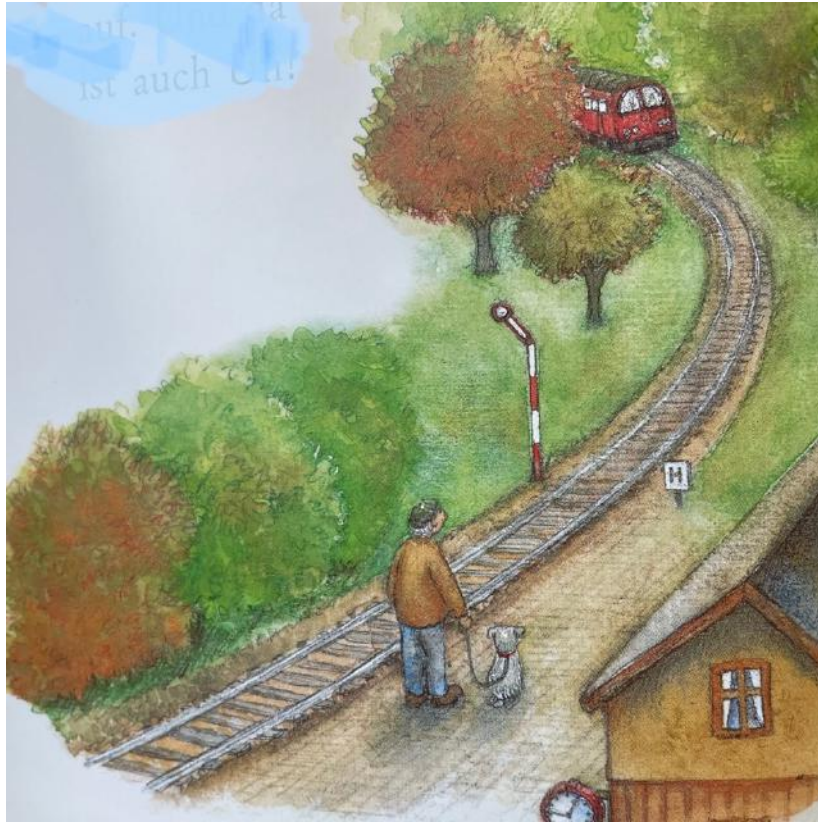
4
Відразу після обіду Улі йде в свою кімнату і пише дідусеві листа у відповідь, на його маленькому комп'ютері.

5

Наступної Неділі об одинадцятій годині Улі сідає в поїзд.
Він знову і знову дивитися на аркуш паперу,
на якому батько записав станції.
Їх сім.
Коли кондуктор перевіряє квитки, він говорить:

"Ви повинні зійти на наступній зупинці!".
"Я знаю", говорить Улі. "У Блюменталі". Там живе мій
дідусь".

6

На жаль, поїзд запізнюється на п'ятнадцять хвилин. Дідусь вже нетерпляче чекає на платформі.
Чи хлопчик випадково не зійшов
не на тій станції? Нарешті поїзд прибуває!
Він зупиняється з вереском гальм.

Двері відчиняються.

А сь і Улі!

7

"Дідусь!"- кличе Улі і застрибує на руки дідуся. Потім він вигукує: "Хто це?".

Він здивовано показує на маленьку собачку, яку дідусь тримає на повідку.

"Це пан Шульц", - каже дідусь. "Сюрприз для тебе!

Він поживе у мене деякий час, тому що моєму сусідові довелося поїхати в санаторій". "Тоді нас троє. Це здорово! Можна Я потримаю поводок?"

"Звичайно, але віддай мені свою сумку!".

8

Дідусь живе на Вальдштрассе. Пан Шульц точно знає дорогу.

Він тягне і тягне.

Улі доводиться тримати повідок досить міцно.

"Дідусь, ти ще пам'ятаєш історію, яку ти розповів мені минулого року про людину з чарівною собакою?"

Запитує Улі по дорозі. Але дідусь не може цього згадати.

9

Ну що ж! думає Улі. Це перший раз, коли дідусь чогось не знає.

Дідусь зітхає і каже: "Я розповів так багато історій за все своє життя - і боюся, що пам'ять у мене вже не найкраща". Улі ненадовго замислюється, потім хитро сміється і каже:

"Я знаю, чого тобі не вистачає, дідусь: тобі потрібен комп'ютер!"

10

"Комп'ютер? Мені?" - в жаху вигукує дідусь.

"Так", говорить Улі. "У тата він є, і у мами теж. Він пам'ятає все.

Цифри, дати, букви, історії та інші важливі речі.

Якщо тато або мама щось забули або чогось не знають, вони запитують у свого комп'ютера".

- Ну, гаразд, - зітхнув дідусь. "Твій тато, мабуть, добре розбирається в комп'ютерах. Зрештою, він продає товари іншим людям", - бурчить дідусь.

І, схоже, він не зовсім поділяє ентузіазм Улі щодо комп'ютерів.

11

"Ось ми і прийшли!"- каже дідусь мить потому і риється в кишнях у пошуках ключа від будинку.
Коли вони піднімаються сходами на другий поверх,
Улі принюхується і запитує: "Дідусь, що це за дивний запах?".

12

"О, Боже! Мій торт!" - вигукує дідусь, вражений. "Я забув вимкнути духовку перед тим, як піти на станцію!"
Улі морщить ніс і каже: "у мамі є комп'ютерна піч. Він автоматично вимикається, коли торт готовий!"
"Вічно ти зі своїми комп'ютерами!" - бурчить дідусь, дратуючись.

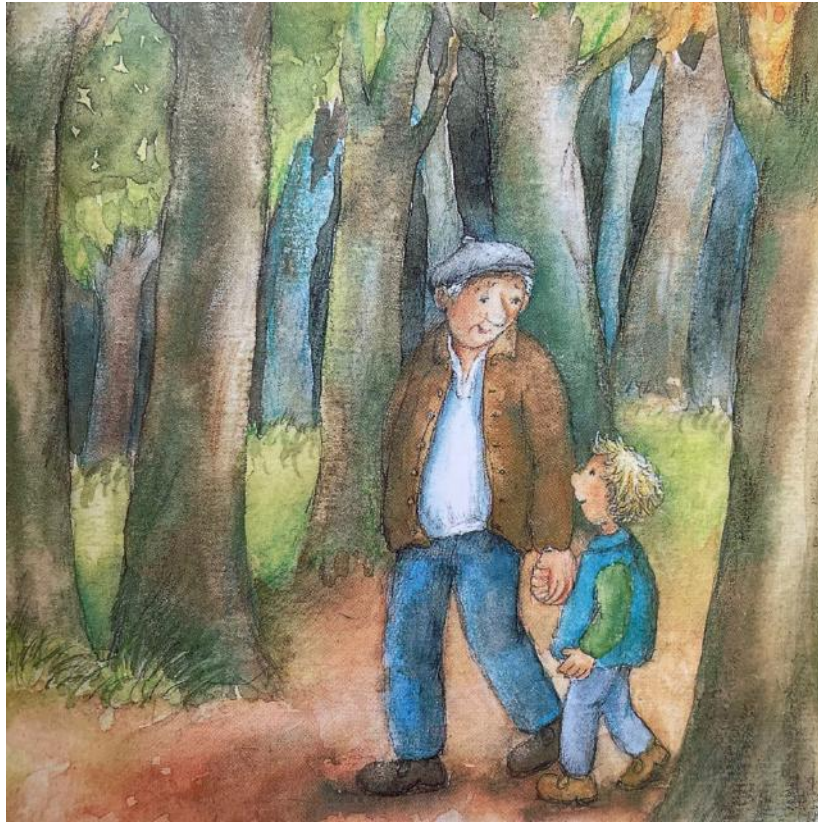
13

За обідом Улі запитує: "Дідусь, скажи мені, коли ти був маленьким, чи були комп'ютери?".
Дідусь на мить задумався.

14

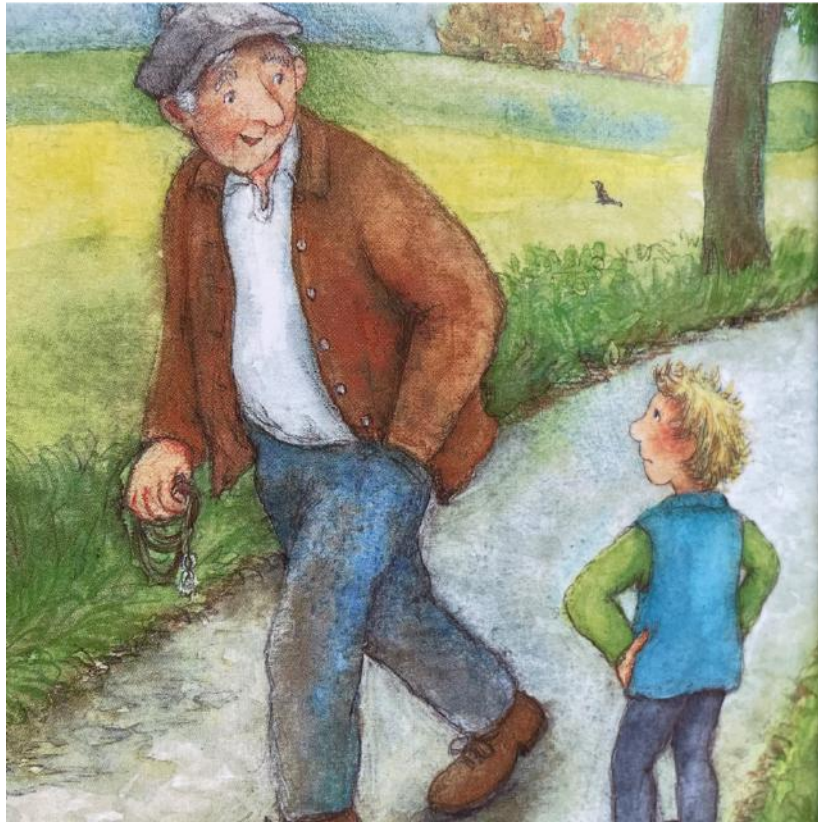
"Хм, звичайно, були. Знаєте що, після обіду ми поведемо містера Щульца погуляти в лісі. А потім Я поясню вам, що сучасні комп'ютери - це старий капелюх."

15

"Так що там було про комп'ютер і стародавній капелюх?" - запитує Улі, поки вони йдуть по лісу.

"Хочете вірте, хочете ні, але комп'ютери були навіть тоді, коли я був маленьким, - каже дідусь. "Якщо я не помиляюся, десь в моєму сараї досі лежить одна з цих стародавніх штуківин".

16

"Комп'ютер? В сараї? Я в це не вірю, - каже Улі. "Невже ти сам його зробив?"

Дідусь сміється. "Ні, його побудував той, хто набагато більше мене".

Улі дивиться на свого діда. Його зріст-метр вісімдесят шість. З кепкою, дев'яносто один. Хтось ще вище? Ось це так!

17

Дідусь загадково посміхається і каже: "Якщо хочеш, я навіть можу прямо зараз показати тобі завод, на якому все ще виробляються ці комп'ютери сьогодні!"

"А? Комп'ютерна фабрика? Тут, у Блюменталі?"- дивується Улі.

"Чому б і ні?"- каже дідусь. "Компанії вже багато тисяч років".

"Дідусь, - ти ж не хочеш мене обдурити?"- запитує Улі. Йому

і в голову не приходило, що дідусь знає про комп'ютери більше, ніж він. "Це правда! Клянусь!"- запевняє дідусь з серйозним обличчям.

18

Вони виходять з лісу і приходять на луг біля річки. Тут багато невеликих садів. Один з них належить дідусеві. "У садовому будиночку повинен бути комп'ютер? Він, напевно, вже давно заіржавів", - побоюється Улі.

"Мій комп'ютер гарантовано не іржавіє", - каже дідусь, весело сміючись.

"Сподіваюся, ти не забув ключ?" - турбується Улі.

"Ні, - сміється дідусь. "Він під квітковим горщиком, як завжди".

"Навіть тепер, коли комп'ютер всередині?"

"Навіть зараз", - каже дідусь.

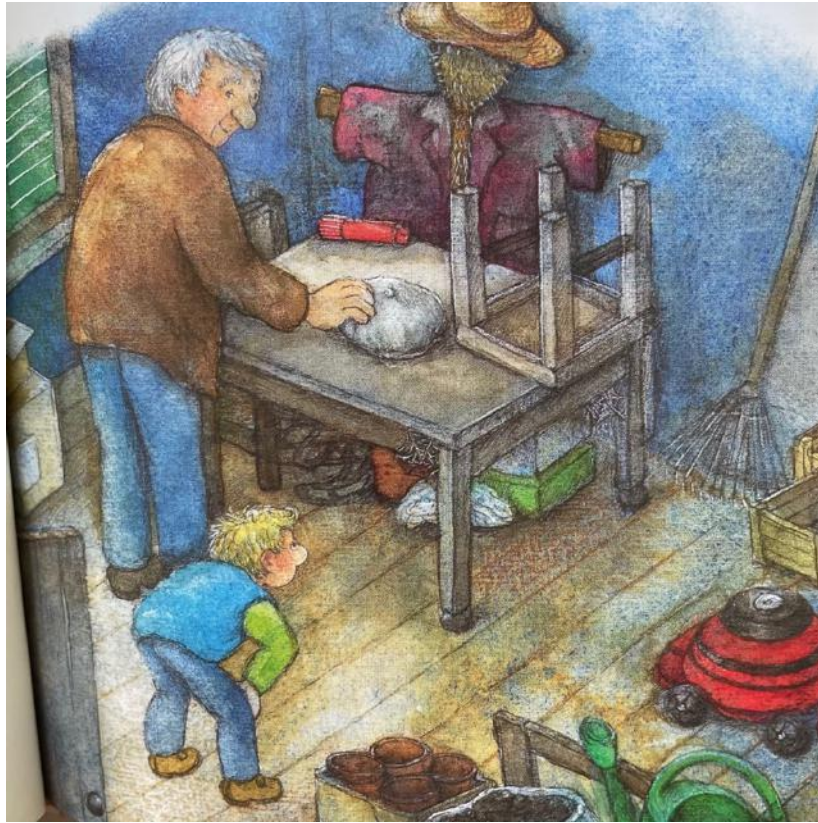
"Досить необережно", - думає Улі.

19

Тепер вони стоять перед садовим будиночком. Дідусь нагинається за ключем і відмикає двері.

Улі з цікавістю заглядає в двері.

20

Він виявляє старі садові інструменти, опудало, павутину і пилові меблі. Серед усього цього мотлоху повинен бути комп'ютер???????

Дідусь відкриває віконниці. Але навіть при сонячному світлі Улі не може виявити комп'ютер при всьому бажанні.

21

"Де ж він, твій комп'ютер? І взагалі, як він має працювати? Без електрики?",- сумнівається Улі.

"За допомогою сонячної енергії!"- каже дідусь.

Улі вражений. Дідусь дійсно знаходиться на останньому рівні технологій.

22

Дідусь рився в речах і щось бурмотів:

"О, Боже! Його з'їла миша?"

Улі підозріло дивиться на свого дідуся.

Тепер він нічого не розуміє!

Він знає комп'ютерну мишу.

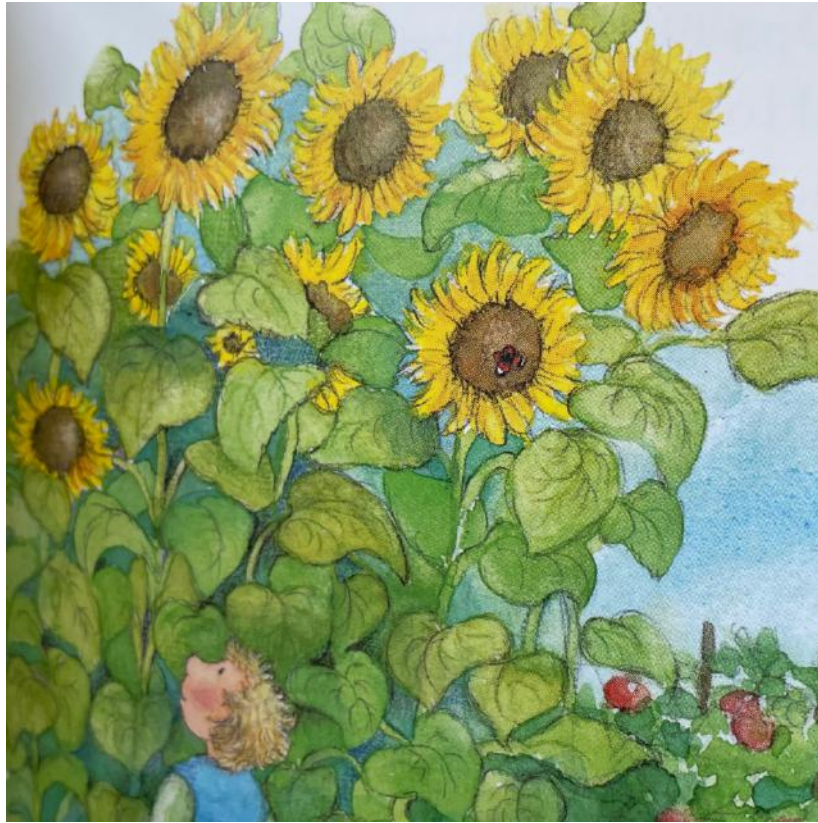
Але миша, яка їсть комп'ютер?

"Підемо", - каже дідусь. "Я Думаю, я повинен пояснити таємницю стародавніх комп'ютерів зовні".

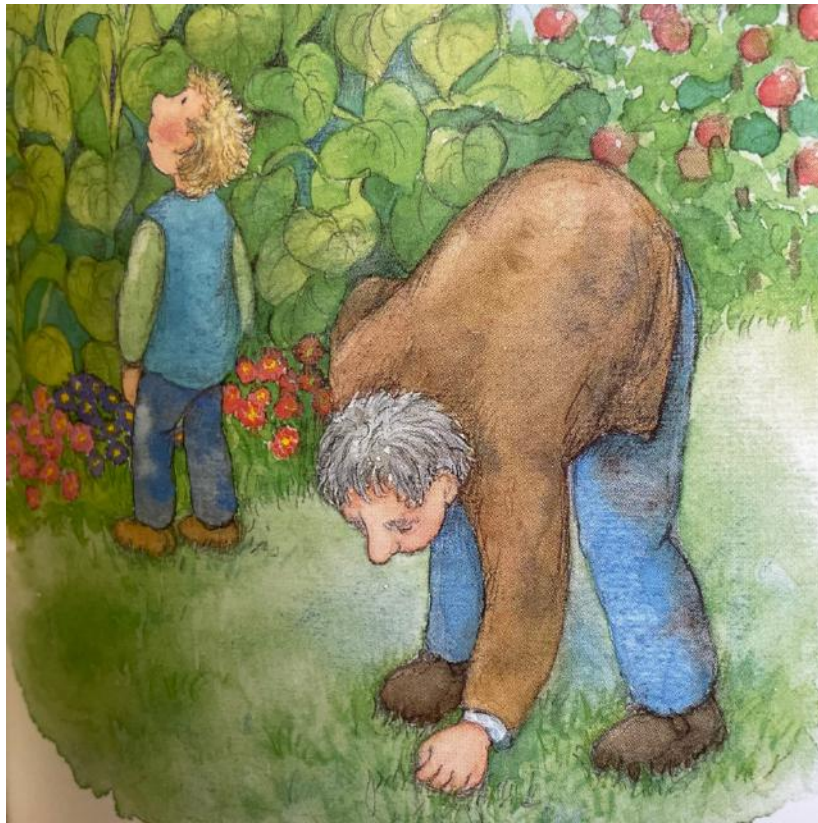
23

Пан Шульц поливає один з могутніх соняшників біля огорожі саду.

24

"Друже, вони набагато більші за тебе!"- дивується Улі, зупиняючись перед соняшниками.

25

"Набагато більші", - каже дідусь. Він нагинається і щось піднімає. Улі дивиться на нього з очікуванням. Дідусь деякий час нічого не говорить.

26

"Комп'ютер!",- нагадав йому Улі.

Дідусь дійсно втрачає пам'ять!

"Я знаю, знаю. Він вже у мене в руці!"- каже дідусь. "Давай, присядемо, і я тобі його покажу".

Коли вони обидва сидять на лавці перед літнім будинком, дідусь кладе свою праву руку на плече Улі. Потім він повільно розтискає лівий кулак і каже: "Фокус-покус, ось він вже тут. Чорний з білими смугами. Зручний маленький і обтічний!" На дідусевої долоні лежить-насіння соняшника.

27

"Це?"- розчаровано каже Улі. "Це повинен бути комп'ютер? Це всього лише насіння соняшнику!"

"Ну, - каже дідусь. "Ви маєте рацію. Але не варто недооцінювати мій комп'ютер з насінням. Він знає найдивовижніші програми! Ви будете вражені тим, як багато інформації зберігається в цьому маленькому ядрі". "Як на жорсткому диску?"- запитує Улі.

Дідусь киває: "Точно! Це крихітне ядро знає складні креслення листя, коріння і квітів. Він знає, як повинен бути сконструйовано стебло, щоб воно не нахилилося під дією вітру.

Він знає, як транспортувати воду до квітки. Без насоса! Він також знає, як підготувати поживні речовини, необхідні рослині для росту, з води, світла і ґрунту".

"Вау!"- говорить Улі, вражений. "Це дійсно здорово!"

28

Дідусь встає. Він зрізає один з квіток соняшнику і вкладає його в руку Улі.

"Стебло весь порожнистий всередині!", - дивується Улі.

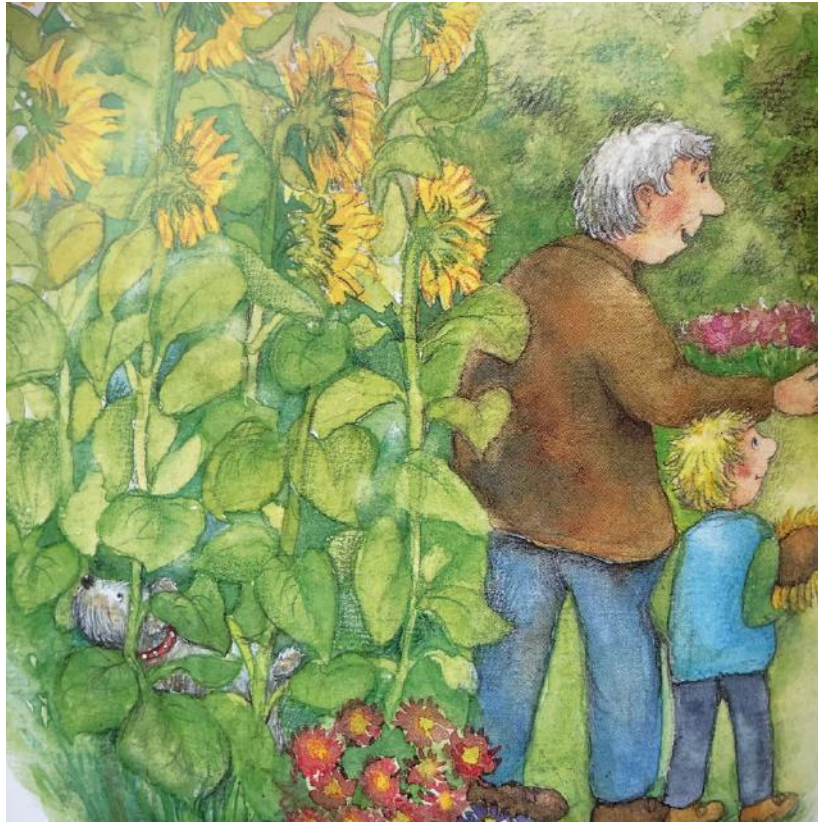
"Саме. Тому що тоді він легше і податливіше і не порветься при першому ж штормі!". Дідусь похитує в руці важку тарілку з золотисто-жовтими суцвіттями соняшнику взад-вперед, насіння сидять посередині.

"Схоже на торт!"- думає Улі.

29

Дідусь сміється: "а наш маленький сердечник точно знає, як" печеться "такий пиріг! Це комп'ютерний торт, тому що щоосені в кожній квітці соняшнику дозрівають багато сотень нових маленьких комп'ютерів, здатних робити точно те ж саме, що і насіннячко, з якого вони були створені. Ну, продублювати себе - жоден комп'ютер у світі не може цього зробити!".

30

"І наступної осені кожен з багатьох сотень зробить ще багато сотень, а наступного року.... Дідусю, ти скоро зможеш постачати весь світ своїми комп'ютерами з насіння соняшнику!", - дивується Улі.

"Так, - посміхається дідусь, - якби не Птахи!"

Улі мовчить. Він думає. "Чи так це з усіма рослинами?".

"Щось на зразок цього", - каже дідусь. "У тюльпанів є цибулина-комп'ютер, а айстри ростуть з крихітних насіння. Вишні, персики та горіхи мають ядерні комп'ютери ...".

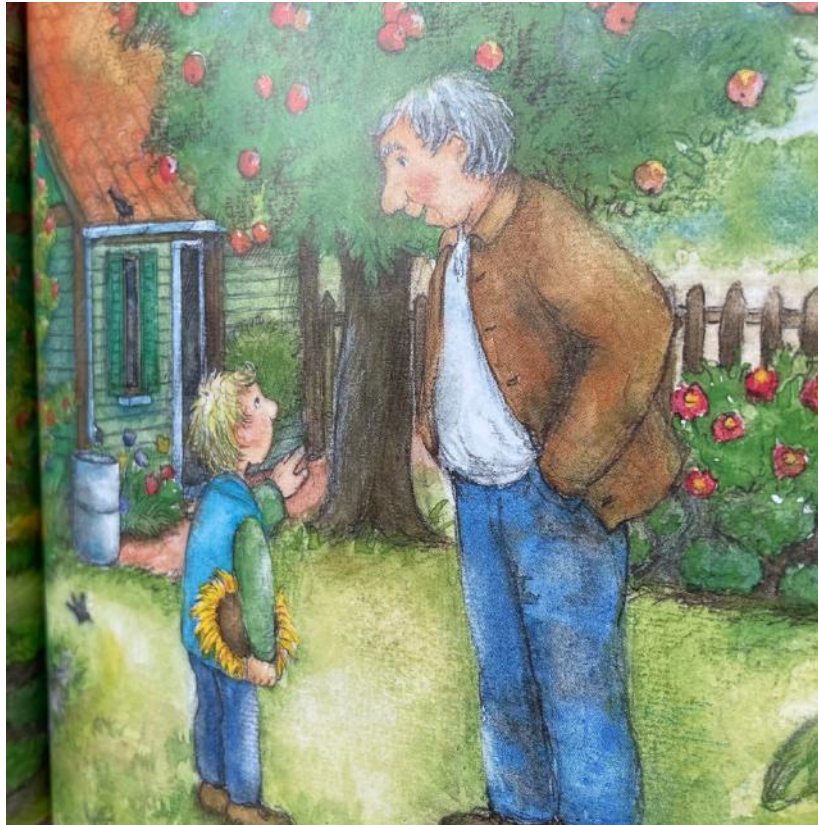
31

Улі вказує на яблуню, що стоїть посеред саду, і каже:

"Це означає, Чи не так, що в кожному крихітному яблучному насінні закладена програма для великої яблуні? З квітами, фруктами, корінням і всім іншим?", - запитує Улі.

"Саме так!" - підтверджує дідусь.

"Невже! Це дійсно геніально!" - Улі в захваті. Тепер він зрозумів, що має на увазі дідусь. І у нього є ідея!

32

Улі бере порожню горіхову шкаралупу, наповнює її землею і кладе в неї насіннячко соняшнику.

"Тепер я знаю, що привезу татові і мамі з поїздки!"- каже Улі.

33

"Я подарую їм комп'ютер з насінням соняшнику, в горіховій шкаралупі!" "Гарна ідея!"- каже дідусь. "І тримаю парі, що такої геніальної моделі немає на жодній комп'ютерній виставці у світі!

На що ми хочемо посперечатися?"